

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt V. Idem (a) in eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

at pro ipsius textus interpretatione late tradunt Rochus à Curte in tract. de iurepatron. verbo Competens, num. 61. Lambert, eod. tract. lib. 3. q. 5. art. 6. num. 10. & nos in eius commentario dicemus.

Ex supra traditis lucem accipit textus in can. 52. Synodi Meldensis, ubi ita Patres sanxerunt: Qui verò ex nostris parochiis, aut ad titulum, aut absolute ordinari petuntur, nullatenus ordinentur, nisi aut in clero certo, & religioso, vel etiam in civitate, saltem uno anno immorentur, ut de vita, & conversatione, atque doctrina illorum certitudo possit agnosci; & nemo absolute quemquam ordinare presumat, sicut sancti sanxerunt canones. Ibi enim duo diversa prohibentur: primum, ut nullus ordinetur; etiam ad titulum parochiæ, nisi per annum conversatus fuerit in civitate, ut ita de vita, & moribus ejus constet, juxta ea, quæ adduxi in cap. 9. de tempor. ordin. Secundum, ut nemo absolute ordinetur,

id est, ad titulum Ecclesiæ, sed specialiter ad titulum certæ Ecclesiæ; unde verba posteriora ipsius canonis referenda sunt ad canones Concilii Chalced. & Placent, de quibus in dicto cap. 1. & 2. 70. dist.

Ex supra traditis etiam exponendus est textus in can. 6. Concil. Valent. Hispan. ubi ita statuerunt Patres: Ut nullus alienum clericum secundum decreta canonum sine consensu Episcopi sui audeat ordinare, sed nec illum sanctorum sacerdotum quisquam ordinet, qui localem se futurum primum non sponderit, ut per hoc nullus à regula, vel disciplina Ecclesiastica deviare permittatur impune. Quibus verbis damnantur clerici volatiles, & defultorii, nulli titulo, nulli Ecclesiæ addicti, seu mancipati; & ideo jubetur, ut omnes, qui ordinantur, promittant se locales futuros, id est, à proprio titulo, & Ecclesiâ non discessuros, juxta supra adducta ex utraque militia; sacra, & prophana.

14. Intelligitur can. 6. Concil. Valent.

CAPVT V.

Idem (a) in eodem.

Quia in tantum quorundam processit ambitio, ut non duas, vel tres, sed plures Ecclesias perhibeantur habere, cum nec duabus possint debitam provisionem impendere: per fratres, & Coepiscopos nostros hoc emendari præcipimus, & de (b) multitudine præbendarum canonibus inimica, quæ dissolutionis materiam, & evagationis inducit, certumque continet periculum animarum, eorum, qui Ecclesiis deservire valeant, indigentiam volumus sublevari.

NOTÆ.

(a) *Idem.* Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 6. & habentur hæc verba in ipso Concilio Lateran. cap. 14. & statim postea annectuntur alia, quæ extant in cap. pratorum, de iurepatron.

(b) *Multitudine.* Quæ, seu pluralitas, beneficiorum duorum nomine verificatur, argumento capituli pluralis 4. ubi plura Pechius, & Caninius de reg. jur. lib. 6. l. ubi numerus 11. ff. de reb. Atque ideo leges ecclesiasticæ hanc prohibitionem firmantes, duorum beneficiorum plerumque mentionem faciunt, cap. clericum 21. q. 1. cap. is cui 19. hoc tit. in 6. Clementina si plures, eod. tit. Trident. sess. 24. de reform. cap. 17. sicut & dispensatio ad plura beneficia obtinenda, de duobus intelligitur, dicto cap. is cui 19. in fine, cap. non potest 21. hoc tit. in 6. cap. dudum 54. vers. superste, de elect. quod & in qualibet favorabili dispositione procedit, l. libertas 17. q. 6. post annos, ff. de manum. testam. Illustrat Barbosa dict. 265. Nec contrarium docetur in præsentibus per hanc dictionem, multitudinem, quæ plura ex se petit. Facit etiam lex 1. ff. de option. legat. ubi docetur eum, cui legata est optio servorum, posse tres eligere. Igitur quia pluralitas in duobus non verificatur, Nam dicitur est, in præsentibus non negari, quin pluralitas beneficiorum in duobus verificetur; sed mentionem multitudinis fieri, ut damnarent PP. expressè & specificè abusus, atque excellentius eo tempore vigentes apud aliquos am-

bitiosos clericos, qui contra sacros canones non solum duas, sed & plures Ecclesias possidebant; & ita contra interdictam pluralitatem veniebant; quæ pluralitas si in duobus verificatur, ex supra traditis, fortiori ratione in multitudine; pluralitas enim simpliciter prolata ad duo refertur, dict. l. libertas, l. inter 217. §. finali ff. de verb. signif. l. si pluribus 33. ff. de legat. 1. textus ita intelligendus in l. pluribus 33. ff. de procurat. Si verò adjiciatur alicui numero præcedenti, importat augmentum illius, ut in præsentibus, & in cap. non debet 20. in fine, 67. dist. cap. 2. ibi: Duo, aut plura beneficia; de suis presby. lib. 6. l. nisi post tres, ff. si quis cautionibus, l. hac adjectio, 192. ff. de verb. signif. Nec obstat textus in dict. l. 1. ff. de option. legat. nam ommissis traditis à Pechio in dicto cap. pluralis; dicendum est, in ea specie legatarium, cui relicta fuit servorum electio ex familia testatoris, posse tres eligere, laxatis juris regulis, ex rescripto D. Pii, favore ultimæ voluntatis; siquidem in ea plenior interpretatio facienda est, l. 1. l. 3. l. plenum 11. §. si sed si pecoris, ff. de usu & habit. l. in testamentis, ff. de reg. jur. cap. cum dilecti 6. de donat. Costa lib. 2. select. cap. 4. num. 1. Fachineus lib. 13. controv. cap. 7. in fine: prosequuntur latius ipsius textus interpretationem Pinel. lib. 2. select. cap. 16. Larreatigui lib. 5. select. cap. 4. num. 3. Joannes Bertrandus in vita Proculi, qui rectè in eo textu pro Cæcilio, reponit Amisio. Commentarium hujus textus dabimus infra in cap. de multa.

Handwritten notes and stamps on the right margin, including '137' and other illegible markings.